

ВІД МІЖНАРОДНОГО СУДУ ООН ДО ГААЗЬКОГО СУДУ: ІСТОРИЧНИЙ ШЛЯХ ТА АКТУАЛЬНІ РЕАЛІЇ

Саргіна Є.О.,

студент навчально-наукового інституту права і психології Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загальноправових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат історичних наук, доцент Денисенко О.А.

Міжнародний суд ООН, також відомий як Гаазький суд - один з головних органів ООН та, звісно, головний судовий орган цієї організації.

Сама ідея створення Міжнародного Суду ООН виникла у 1942 році під час Другої світової війни. На той час Постійна палата міжнародного правосуддя вже майже перестала функціонувати, а необхідність приймати рішення для судового розв'язання багатьох міжнародних спорів і спірних питань вимагала створення нового міжнародного судового органу. Задекларовано цей намір був Державним секретарем США та міністром закордонних справ Великобританії.

Досить серйозне та складне питання постало перед організацією, та, незважаючи на важкий час, ідея створення нового судового органу почала втілюватися в життя.

У 1943 році уряд Великобританії запросив експертів до Лондона для заснування неформального союзницького комітету для вивчення та узгодження цього питання. Комітет під керівництвом сера Вільяма Малкіна провів 19 нарад, у яких взяли участь юристи 11 держав. Приблизно через рік було зроблено певні висновки та рекомендації, що послужили одним із перших кроків на шляху створення Міжнародного Суду. За основу було взято Статут Постійної палати міжнародного правосуддя, збереглися консультативні функції, а також вирішення питання щодо відсутності поширення юрисдикції суду на політичні питання.

Безпосередньо сам статут було доручено розробляти комітету юристів, які

представляли 55 держав світу. Продовжилася робота над статутом на конференції у Сан-Франциско, яка відбулась у 1945 році. В роботі конференції взяли участь 50 держав світу. За рішенням конференції було створено новий судовий інститут, який було визначено головним судовим органом ООН. Проте, в пункті 7 статті 2 зазначено, що Статут не дає ООН право на втручання у справи, які входять у внутрішню компетенцію будь-якої держави.

Пріоритетом було та залишається мирне вирішення спорів. Сторони, які беруть участь в будь-якому спорі, продовження якого може загрожувати підтримці міжнародного миру та безпеці, повинні в першу чергу намагатися вирішити конфлікт шляхом переговорів, посередництва, примирення, арбітражу, судового розгляду, звернення до регіональних органів, іншим мирним засобам за своїм вибором, про що говориться в статті 33 Статуту.

Також, з метою створення умов стабільності та благополуччя, необхідних для мирних та дружніх відносин між націями, заснованих на респектабельних принципах рівності та самовизначення народів, Організація Об'єднаних Націй сприяє підвищенню рівня життя, повної зайнятості населення, соціального прогресу, вирішенню міжнародних проблем в економічній, соціальній сферах, проблем охорони здоров'я, співпраці в сфері освіти та культури.

Місцем перебування Суду є м. Гаага, що в Нідерландах. Як правило, більшість суддів також проживають в Гаазі, хоча імперативна норма щодо обов'язкового проживання в вищезазначеному місці стосується лише Голови та Секретаря Суду.

Сьогодні для України постало питання щодо включення країни під юрисдикцію Міжнародного Суду. Для вступу в Євросоюз Україна повинна ратифікувати Римський статут. Для України це є досить актуальним, особливо у зв'язку з останніми подіями, що відбуваються на теренах нашої країни. В умовах анексії Криму та відкритої агресії Росії на Донбасі ратифікація Римського статусу є дуже важливою і не втрачає своєї гостроти.

Вже 70 років Міжнародний Суд ООН слугує прикладом законності, верховенства права, справедливості, надійності. На сьогоднішній день суд не став «світовим», під його юрисдикцію підпадає лише третина існуючих держав

світу. Та, не зважаючи на це, Міжнародний Суд ООН не втрачає вагомого значення та підтримує авторитет як суд для розв'язання міжнародних спорів та прогресивного розвитку міжнародного права.

ПАРТИЗАНСЬКИЙ РУХ НА ЧЕРКАЩИНІ

Середа Р.М.,

магістр права

Науковий керівник: завідувач кафедри загальноправових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент Мозоль Н.І.

Партизани - наша слава, наша гордість.

Партизани - це ті сини України, перед якими

скинуть шапки цілі століття, якими

пишатимуться цілі покоління і

складатимуть про них думи і пісні.

Це невмирущий символ безсмертя

нашого доброго і чесного народу.

Олександр Довженко

З середини 1941 року територія Черкащини стала ареною кровопролитних битв Другої світової війни. Оборонні бої на цій ділянці фронту вели 26-у, 6-у, 38- у, 12-у армії, а також Дніпровський загін Пінської військової флотилії. Вже 17 липня німецькі літаки скинули перші бомби на Черкаси, 19 вересня гітлерівці увірвалися в Золотоношу, Чорнобай, а через два дні захопили Драбів. Особливим трагізмом виділилися запеклі оборонні бої під Уманню, на підступах до Черкас та Канева.

Найголовнішим завданням окупантів було поголовне знищення слов'янського населення. Була створена розгалужена мережа концтаборів і в'язниць. Страшною трагедією для українського народу стало і масове